

[Qvist Jørgensen]

række tidligere love og udvalgsarbejder gennem efterhånden mere end 20 år.

Det er glædeligt, at ministeren med sit lovforslag, hvor det overhovedet har været muligt, har lagt sig nær op ad de nordiske synspunkter og dermed hjælper til med at få de nordiske ideer og holdninger vedrørende ophavsretten ind i EU-reglerne på området.

Allerede i det lovforberedende arbejde kan vi se, at de andre nordiske lande har fået ideer hos os, og der kan oven i købet findes eksempler på, at man kan se en direkte afsmitning fra den nordiske holdning i EU-forordningerne. Her tænker jeg naturligvis først og fremmest på aftalelicensområdet.

Vi kan således også se, at der skal laves nye aftalelicensbestemmelser for f.eks. fotokopiering i erhvervsvirksomheder og til undervisningsbrug. Der kommer klare bestemmelser om anvendelse af radio- og tv-optagelser til henholdsvis undervisningsbrug og til brug for syns- og hørehandicappede. Herunder berøres også debatten om, hvem der kan benytte forskudte optagelser.

I den sammenhæng finder jeg også anledning til netop at fremhæve den meget nødvendige § 17, som sikrer eksemplarer fremstillet til syns- og hørehandicappede. Af lovforslaget fremgår det som noget nyt, at ministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende anvendelse af moderne teknologi i informationsformidlingen for blinde og andre handicappede.

Bemærkelsesværdigt er også, at vi nu får hele fotografiloven med ind i ophavsretsloven. Det har været et gammelt ønske, som nu ser ud til at blive opfyldt. Dette område – og vældig mange andre områder, som tiden ikke tillader mig at kommentere – er der allerede på nuværende tidspunkt fremsat spørgsmål om.

Der er rejst debat om praktiseringen af de forskellige paragraffer og om, hvordan man i det hele taget skal forholde sig. Det peger klart i retning af, at vi vil kunne få et særdeles travlt, men også interessant udvalgsarbejde, et udvalgsarbejde, som vi fra Socialdemokratiets side glæder os meget til at deltage i.

Jeg vil fremhæve, at man med lovforslaget virkelig har forsøgt at tage højde for udviklingen inden for teknologien, herunder især den digitale teknologi, uden at man dermed påstår, at loven vil kunne tage højde for alle mulige tænkelige situationer inden for en overskuelig fremtid. Udviklingen går jo stærkt.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at der ingen grund er til at skjule – det viser den allerede igangværende debat og henvendelserne så sent som i dag – at det kendte udtryk »du kan ikke være ven med alle« også gælder her. Groft sagt er der tale om 3 interessegrupper: brugerne, rettighedshaverne og formidlerne, og det ligger i sagens natur, at det er en illusion at tro, at vi gennem lovgivningen kan stille disse grupper lige tilfreds hele tiden.

H.P. Clausen (KF):

Det meget omfattende og komplicerede lovforslag om ophavsret, som vi skal førstebehandle i dag, har som bekendt haft en lang forhistorie med års, ja, man kan godt sige et helt årtis udvalgsarbejde, nordiske forhandlinger, høringer, etc. Jeg synes, resultatet lovteknisk er flot, og det skal Kulturministeriet og de ansvarlige embedsmænd komplimenteres for. Men det hindrer ikke, at ophavsretsområdet er et kompliceret felt, som er mineret med stærke modstridende interesser. Repræsentanter for disse interesser har allerede været på banen ved lovforberedelsen, og vi skal nok høre fra dem i det kommende udvalgsarbejde.

I ophavsretten har vi et spændingsfelt mellem rettighedshavernes legitime økonomiske krav og brugernes og aftagernes, eller hvad man nu skal kalde dem, ønsker om lettest og billigst adgang til værker og produkter, der er beskyttede. Det er naturligvis umuligt – som også den socialdemokratiske ordfører var inde på – at forene synspunkterne på en sådan måde, at alle får, hvad de vil have, og det er også umuligt i dag på de fem minutter, vi har ved en første behandling, at gå i enkeltheder med det vældige materiale, der ligger i lovforslaget. Jeg skal derfor nøjes med at pege på nogle af de punkter, hvor der er brudflader, som vi kommer til at se nærmere på, og som vi givetvis vil blive stillet over for af de interesserede parter.

Først er der hele spørgsmålet om det fornuftige i at opgive fotografiloven og inkorporere den i ophavsretsloven med de stramninger, det har ført med sig. Det er et af de punkter, jeg ser. Jeg nøjes med at nævne punkterne.

Så er der begrænsningen af privat kopiering til alene at omfatte fysiske personer, som vil skabe problemer både for erhvervslivet og biblioteksvæsenet. Det må vi også se på. I den forbindelse skal jeg i hvert fald have bedre argu-